

- de syntheseconclusie van appellanten sub 1 tot 16 neergelegd ter griffie op 12 augustus 2011;
- de syntheseconclusie van de NV BRUSSELS AIRPORT COMPANY neergelegd ter griffie op 14 oktober 2011.
- de syntheseconclusie van geïntimeerden sub A.1 t.e.m. A.271 neergelegd ter griffie op 9 november 2011;
- de syntheseconclusie van de VZW VERENIGING VLAAMSE REISBUREAUS neergelegd ter griffie op 14 november 2011.

Gehoord de advocaten van partijen ter openbare terechtzitting van 24 maart 2014 en gelet op de stukken die zij neerlegden.

I. Voorwerp van de vorderingen.

1.1. De oorspronkelijke eis van de consorten [REDACTED] en Co (= in totaal 272 partijen) strekte ertoe appellanten, de mede inzake zijnde partijen, waaronder de heren V. [REDACTED] en [REDACTED] – zowel in eigen naam als voor rekening van ACV – TRANSCOM (= werknemers – organisatie VERKEER) en de NV BRUSSELS AIRPORT COMPANY in solidum te horen veroordelen tot betaling van een schadevergoeding aan elk van hen (= 272) zoals verder aangegeven in de dagvaarding en dit voor een totaal van 620.922,40 euro.

Zij vroegen tevens alvorens recht te doen diezelfde partijen te veroordelen tot het bijbrengen van het rapport van de vergadering van 22 maart 2007, alsook van de rapporten betreffende de klachten tegen mevrouw COUTEREEL, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per dag vertraging.

1.2. De VZW VERENIGING VLAAMSE REISBUREAUS – die vrijwillig tussenkwam – vroeg “de oorspronkelijke verweerders” in solidum te veroordelen tot betaling van een bedrag van 1 euro.

1.3. Huidige appellanten (= oorspronkelijke verweerders) vorderden samengevat (1) de procedure op te schorten in afwachting van een uitspraak over de strafvordering met burgerlijke partijstelling, (2) de eisen ontoelaatbaar te verklaren, minstens onontvankelijk en zeker ongegrond.

1.4. De eerste rechter heeft (samengevat) een aantal vorderingen ontoelaatbaar, anderen toelaatbaar maar ongegrond en nog andere o.a. gericht tegen appellanten toelaatbaar verklaard en vooraleer verder recht te spreken ten gronde de heropening van de debatten bevolen om partijen toe te laten te antwoorden op een aantal vragen gesteld door de eerste rechter en er werd een conclusiekalender vastgelegd.

1.5. In hoger beroep vragen appellanten (1) de procedure op te schorten op grond van het rechtsbeginsel "le criminel tient le civil en état" en (2) in elk geval de oorspronkelijke vordering niet toelaatbaar, niet ontvankelijk minstens ongegrond te verklaren.

1.6. Geïntimeerden sub A.1. tot A.272 (passagiers) vragen het hoger beroep nietig te verklaren minstens ontoelaatbaar (= voorwerp van huidig debat).

1.7. Geïntimeerden sub B en C en de heren **VAN LAETHEM** en **FRANCOIS** schikken zich naar de wijsheid wat de toelaatbaarheid betreft van het hoger beroep.

II. De relevante feiten.

2.1. De eerste rechter heeft de feiten die aanleiding hebben gegeven tot huidig geschil precies en volledig omschreven zodat het hof desbetreffend verwijst naar het bestreden vonnis.

2.2. Samengevat komt het hierop neer dat op 13 april 2007 – in de vroege ochtend - personeelsleden van de NV BRUSSELS AIRPORT COMPANY - werkzaam op de diensten "veiligheid" en "brandweer" - op de luchthaven van Zaventem het werk hebben neergelegd. Door deze stakingsactie werd het luchtverkeer op de luchthaven stil gelegd.

Diezelfde dag omstreeks 16.30u werd een protocolakkoord gesloten tussen enerzijds de NV BRUSSELS AIRPORT COMPANY en anderzijds de representatieve vakbonden, waarna het werk hervat werd en het luchtverkeer weer op gang werd gebracht.

2.3. De 272 oorspronkelijke eisers – thans geïntimeerden - zijn allen passagiers die voorhouden schade te hebben geleden doordat zij hun op 13 april 2007 geplande vlucht niet of met vertraging hebben kunnen nemen.

Zij hebben gedagvaard bij exploit betekend op 21 november 2007 aan (1) 48 personen waarvan ze meenden dat zij personeelsleden waren van de NV BRUSSELS AIRPORT COMPANY die het werk hebben neergelegd waaronder een aantal hoger beroep hebben aangetekend en thans appellanten zijn, (2) de NV BRUSSELS AIRPORT COMPANY, zijnde huidige geïntimeerde sub B en (3) de heren VAN LAETHEM en FRANCOIS in eigen naam en "in naam en voor rekening van ACV – TRANSCOM", zijnde één van die representatieve vakbonden, met name de werknemers – organisatie VERKEER.

De VZW VERENIGING VLAAMSE REISBUREAUS, zijnde huidige geïntimeerde sub C – die vrijwillig tussenkwam – stelde een eigen vordering in tegen “de verweerders”.

2.4. Zestien van die 48 personeelsleden hebben hoger beroep aangetekend waarbij door een aantal geïntimeerden opgeworpen wordt dat ingevolge diverse mankementen dit hoger beroep niet ontvankelijk zou zijn.

Huidig debat beperkt zich tot het onderzoek van de ontvankelijkheid van het hoger beroep.

III. Bespreking.

3.1. Volgens geïntimeerden sub A1 tot A.272 zou het hoger beroep manifest nietig minstens ontoelaatbaar zijn omdat een aantal verzoekschriften (1) niet werden afgehaald omdat “vermoedelijk” een aantal partijen verhuisd waren/overleden waren, (2) onterecht betekend werden op het adres van hun raadsman, Mr. P. Cafmeyer, daar waar zij geen keuze van woonplaats hadden gedaan, (3) ten onrechte betekend werden aan de ouders q.q. terwijl een aantal van die kinderen inmiddels meerderjarig waren geworden en (4) geen datum van de inleidende zitting vermelden.

Zij roepen tevens artikel 1055 Ger.W. in en houden voor dat het bestreden tussenvonnissen slechts appellabel is samen met het eindvonnissen gezien het gebrek aan belang.

Tenslotte houdt deze partij voor dat het hier om een onsplitsbaar geschil gaat zodat het hoger beroep in zijn geheel nietig moet worden verklaard bij gebreke aan een rechtsgeldige oproeping van alle partijen inzake.

3.2. Bij toepassing van artikel 1057 Ger.W. dient de akte van beroep – op straffe van nietigheid – o.a. de naam, de voornaam en de woonplaats of, bij gebreke van een woonplaats, de verblijfplaats van de gedaagde in hoger beroep te vermelden alsmede de plaats, de dag en het uur van verschijning..

Voorname vermeldingen dienen opgenomen te worden op straffe van nietigheid, doch het betreft een relatieve nietigheid.

Wanneer een dergelijke nietigheid wordt opgeworpen door de gedaagde in hoger beroep dient hij bijgevolg aan te tonen dat de onjuistheid van de vermelding of het

ontbreken ervan zijn belangen heeft geschaad (artikel 860 Ger.W. juncto artikel 861 Ger.W)¹.

3.3. Gedaagden in hoger beroep die de nietigheid van het hoger beroep inroepen, bewijzen echter niet enige belangenschade te hebben geleden.

Uit de door hen neergelegde uitvoerige conclusies blijkt dat zij zich allen hebben kunnen verdedigen tegen de aanspraken van appellanten en hun belangen derhalve niet werden geschonden door de aangevoerde mankementen.

3.4. Hieraan wordt toegevoegd dat indien ingevolge een onjuiste aanduiding van de woonplaats het verzoekschrift niet ter kennis kan worden gebracht van de gedaagde in hoger beroep het hoger beroep in dat geval niet nietig is wanneer de raadsman een afschrift van het verzoekschrift houdende hoger beroep ontvangen heeft en hij schriftelijk verschenen is voor de inleidende zitting².

De zaak in hoger beroep werd ingeleid op 28 mei 2010. Bij schrijven van 11 mei 2010 maakte Mr. Cafmeyer – die optreedt voor de 272 passagiers - zijn conclusie over aan het hof en vroeg de zaak aan te houden tot zijn aankomst ter zitting gezien hij de zaak in ieder geval wenste behandeld te zien op de inleiding.

Bij fax van 27 mei 2010 herhaalde hij dit verzoek.

Mr. Cafmeyer had dus kennis van het verzoekschrift in hoger beroep vóór de inleiding – gezien hij anders geen conclusie (= 75 pagina's) had kunnen opstellen – en heeft voor de inleidingszitting – waarvan hij eveneens kennis had - het hof ingelicht over zijn tussenkomst.

3.5. Een aantal gedaagden in hoger beroep werpen verder op dat het bestreden tussenvonnissen niet appellabel zou zijn en zij beroepen zich hierbij op artikel 1055 Ger.W.

Voornoemd artikel bepaalt enkel dat hoger beroep kan ingesteld worden tegen een vonnis alvorens recht te doen tegelijk met het hoger beroep tegen het eindvonnis, ook al is de beroepstermijn tegen dit tussenvonnissen verstreken.

Bij toepassing van artikel 1050 Ger.W. kan hoger beroep worden ingesteld zodra het vonnis is uitgesproken, zelfs al is dit een beslissing alvorens recht te doen of een verstekvonnis.

¹ J. LAENENS, K. BROECKX, D. SCHEERS, P. THIRIA, Handboek gerechtelijk recht, p. 662 e.v., nr 1440 e.v.
² M. CASTERMANS, Gerechtelijk Privaatrecht, p. 646 e.v.

In deze is de bestreden beslissing zelfs geen loutere beslissing alvorens recht te doen gezien de eerste rechter hierin reeds principiële standpunten heeft ingenomen.

Het bestreden vonnis is derhalve wel degelijk appellabel in tegenstelling met wat voorgehouden wordt door een aantal gedaagden in hoger beroep.

3.5. Tenslotte gaat het in deze niet om een onsplitsbaar geschil waarbij toepassing zou moeten gemaakt worden van artikel 1053 Ger.W.

Het geschil is enkel onsplitsbaar wanneer de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de onderscheiden beslissingen waartoe het aanleiding geeft, materieel onmogelijk zou zijn (artikel 31 Ger.W.).

Verschillende beslissingen met betrekking tot geldelijke veroordelingen en met betrekking tot het overleggen van stukken kunnen perfect gezamenlijk uitgevoerd worden.

3.6. Het feit dat een aantal partijen tenslotte geen kennisgeving artikel 747 Ger.W. m.b.t. de zittingen van 13 juli 2010 en 1 oktober 2010 hebben ontvangen, heeft geen repercussie op de rechtsgeldigheid van het ingestelde hoger beroep.

3.7. Het hoger beroep is derhalve ontvankelijk gezien (1) het verzoekschrift in hoger beroep niet behept is met enig gebrek die de nietigheid ervan teweeg brengt, (2) het ingesteld werd tegen een beslissing die vatbaar is voor hoger beroep en (3) het geschil in deze niet onsplitsbaar is.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

Rechtdoende op tegenspraak ;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk.

Verwijst de zaak voor het overige naar de bijzondere rol.

Houdt de beslissing over de kosten aan.

COVER 01-00000010272-0046-0047-02-02-1

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke
eerste kamer van het hof van beroep te Brussel, op

20-05-2014

waar aanwezig waren en zitting hielden :

Astrid DE PREESTER,
Evrard JANSSENS DE BISTHOVEN,
Marc DEBAERE,
bijgestaan door Viviane DE VIS,

Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier.

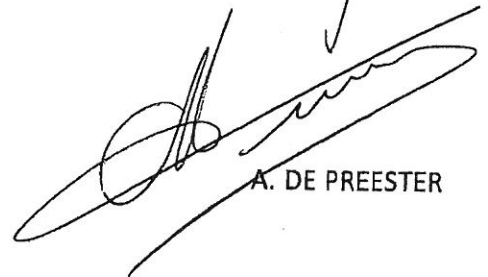
V. DE VIS

M. DEBAERE

E. JANSSENS DE BISTHOVEN

A. DE PREESTER

